

Jumalten valon aika Vesi viiltää vanan rannan hiekkaan. Tuulen vire saa puiden lehvästöt soimaan. Humiseva harju jatkuu vihreänä kattona puun runkojen yläpuolella. Pilvet liikkuvat vinhaa vauhtia sinitaivaalla. On koittanut jumalten valon aika! Palava valon kajastus hohtaa taivaasta ja lankeaa päälleni. Näen valon soturin miekan leikkaavan taivaan kahtia, jolloin se halkeaa. Yläilmoissa kiiltävä lakipiste jää hehkumaan joksikin aikaa ennen hiipumistaan. Minä kuulen Ilmattaren henkäisevän henkeäni salpaavasti. Haistan tuulessa männyn, voikukkien ja meren tuoksun. Sään kirkkaus on sokaisevaa ja raikkaus vie jalat altani. Korvissani kuulen jumalattaren nauravan ja laulavan heleästi. Äitini on lähelläni aina, eikä minua pelota silloin. Tunnen hänen kätensä lepäävän hartioillani. Hänen hengityksensä kohisee kuin meri. Olen turvassa pahuudelta nyt ja aina. Tiedän sen. En epäile itseäni enkä ajatuksiani. Maailmassa hiipunut on hiipivä aika Maailmassa hiipunut on hiipivä aika, Kellossa raksuttaa ajan kulun toivo. Toivossa tuntuu toivon kare. Avain hiilloksessa kytevä kelopuu, se välkkyi hetken aikaa. Hento on ilmassa leijuvan perhosen väre. Aivan kuin siivillään liitävä sateenkaaren pää. Halki taivaan sen ulottuu yhdestä maasta toiseen paikkaan. Portti maailmojen välillä avautuu yhtäkkiä. Aivan kuin oivallus syttynyt on iankaikkisesta ja tuonpuoleisesta sillä hetkellä. Raosta voi kulkea läpi vain kerran, Yhdessä elämässä eikä sen useammin. Rajat tulevat vastaan kumminkin. Ne asettuvat tiellemme turvaamaan selustaa. Pysäyttäen meistä jokaisen polulle, jonka valitsimme. Aikanaan teimme valinnan ja sille tielle jäimme kulkemaan. Kenties vapautta kaivaen maasta, aivan kuin sadevettä sateen jälkeen. Tai ilmasta vapautta tavoittelemme lintujen lailla. Lennämme kauas pois ennen seuraavaa kesää. Sillä kun auringon polttava kausi koittaa, Olemme palanneet takaisin lähtöpisteeseen. Sadepisaroina ruutuun valumme, aivan kuin pisarat ikkunoissa, Aivan kuin kastehelmet ruohon korsien päissä, Aivan kuin kelluvat lumpeet lammen päällä kuutamoyössä. Valumme sinne, mistä tulimme todennäköisimmin. Enkeleiden maailma Maa muistuttaa enkelin valkoista lumivaippaa. Kirkonkylässä kirkon kellot soivat yhtä aikaa. Korkeat männyt ja männyn oksat kurottavat niitten yläpuolella Oksilla varis vaappuu ja räähky, Sosiaalielämänsä varjellen, Kipusiskoilleen herjaillen. Talven tulosta huolimatta, valkoisella rannalla lepää ohut kalanruoto. Se on aivan kuin muistutus kuoleman uhkasta. Se on esi-isiemme fossiilin kaltainen löytö. Kaikki olemassaolossamme on ohimenevää ja ajatonta. Sen jatkumo ei kai lopu koskaan. Tietoisuutemme kehittyy omaa viisauttaan. Kehomme siirtyvät osaksi maan elinvoimaa ajan saatossa. Kaikki muistotkin painuvat unholaan, mutta se voi olla myös autuuden valtakunta. Kaipuu enkeleiden kotiin Kaipuuni kasvaa päästä kohti valoa, enkeleiden kotiin. Ajaton rauhan satama odottaa jossain tyynen virran päässä. Matkaa sinne on sen verran, kun on kärsivällisyyttä opittavana. Puhdas omatunto tuo rauhan ja seesteisen mielen. Se paljastaa onnen salaisuuden nopeammin, kun osasin arvata. Minä en vaivu kaamokseen ennen aikojani. Enkä ilman syytä suostu suruun uppoamaan. Odotan vain aikaa, jolloin saan luvan kohdata enkeleitä. Toivon heidän asettuvan tielleni ja kertovan minulle asioita. Mielessäni kuvittelen heidän valonsa sokaisevaksi ja parantavaksi. Emme ole yksin avaruudessa, jossa on paljon muitakin meidän lisäksi. Maaemon rikkaudet Kehdossa maaemon kohdussa suuret salaisuudet säilyvät upotettuina. Aivan kuin pyhä miekka kivessä Tarjoutuvat ne silti nähtävillesi tarvittaessa. Meduusojen kyljissä loistavat valot näyttävät meille tietä vedenalaisessa ympäristössä. Maailmaan puhkeava lootuskukka paratiisi kukkii väriloistossaan Lohikäärme lentää unimaiseman halki kuin suuri kokoinen lintu. Maaemomme kertoo salaisuuksia maanalaisissa jalokivikaivoksissa, kristallin kirkkaissa vesistöissä ja järvissä. Niiden pinnasta valkoiset pilvet heijastuvat yhtä selvinä kuvina kuin valokuvat. Sadun prinssi ja prinsessa rakastuvat He ovat silti vapaita kaikesta turhasta tuskasta. Toivoa antaa paluu jumalattaren luokse, maaemon salaisuuksien oivaltaminen. Autuuden satamaan kulkee

purjelaiva ainaisesti. Sen lähtöportti voi joskus löytyä vasta elämän loppumetreillä. Kenties jo aiemminkin syntyy oivallus mielen rajattomuudesta ja laivaan pääsy nopeutuu sen ansiosta. Unen valtakunta Usvan peitossa makaava hölmölä jatkuu ikuisena unenvaltakuntana peikkoineen ja menninkäisineen. Ne pyörittävät sitä yötä päivää ja koittavat naruttaa toinen toisiaan. Vain asiat oikein tekemällä, siitä pääsee kauas pois ja voi vapautua ainaisesti. Sadun ihanainen valtakunta jatkuu mielen horisontissa. Pilvilinnoineen ja keijukaisineen, se kohoo taivaanrannassa sinertävänä kuvajaisena. Kangastuksissa voi nauttia sisimmässään kyliksi, kunhan osaa olla hiljaa ja tekee asiat oikein. Puhtaan omatunnon saa elämällä puhtaasti. Tyytymällä jätteisiin. Ei ole apua koskaan kuulunut hölmöloistä. Ennenkin on turvauduttu omaan järjen käyttöön. Fantastic Spaces/ Capturing Sights Life contains pretty things, beautiful lies, and fantastic miracles that appear and never disappear. Nice sounds are produced by flying angels and wonders appear. Angelic tones echo in space. They sound like wind chimes. Memories come from a broken dream. The truth was never meant to be discovered in the system. I figured it out anyhow. It brought me the peace that my heart had longed for to get. For a long time already, I stopped to stare for a while. I listened to the sounds produced by the winds. I imagined a baby's cradle hanging in between two trees. It is made up of silk threads and white fabric. Two white doves fly above it in the air. The atmosphere is then full of peace and magic. I hope to be dreaming for ages in that place. Auringon aika Aurinko nauraa. Se kuivaa naamaa polttavana porotuksena, joka lopu koskaan. Enkelilapsi nauraa iloiten. Kuivunut on pajunoksien ryteikkö aamun sarastuksessa. Orapihlajan oksat huojuvat tuulella. Hento tuulenvire värisyttää puiden lehtiä. Keltaiset pajunkissat nauravat partaansa päivän koittaessa. Maailma on pirullinen ansa. Se on täynnä jäätiköitä ja karikoita. Vain heikot jäävät kiinni sen pauloihin. Vahvat korjaavat talteen ilmaisen jätteiden sadon ja poistuvat. He eivät vaivu uneen koskaan, eivät edes nukkuessaan. Päivätär loihtii sadon marjoihin ja sienineen meille poimittavaksi. Keräämme sen koteihimme kiitollisina, ennen kun siirrymme rauhan satamaan viimeinkin. Magical Worlds Could Shatter Magical worlds contain realms of wonderful space. All beautiful things could shatter into pieces. Due to the envious worlds of warfare and mischief. We do our best to protect the kindest, most miraculous fantasies. But there are always murderers and savages, Who are far more worse than us. Paratiisi Idän linnake on suuri ja koostuu ilmasta. Tuuli puhalttaa sen kattojen ylitse. Maailman valot eivät ole sammuneet vielä. Eivätkä ne koskaan toivottavasti kuole pois. Satamassa loistavat katulamput. Elämä on huijausta. Koska siinä kuolemaa toivotaan syyttömille. Jossain sieluni syvässä sopukassa sijaitsee autiosaari. Saari ei ole kuivunut vaan täynnä eläviä kasveja, palmuja ja hedelmäpuita. Siellä on kaikkea ihanaa ja vapautta, solisevia lähteitä ja suloisia villieläimiä. Ihmisiä siellä ei ole minun lisäkseni. Koen että ihmiset kiristävät toisiaan jatkuvasti. Toivo Paratiisiin pääsystä herää eloon jälleen. Siirtyisin toiseen ihanampaan ja turvallisempaan paikkaan mielelläni. Älä sano, että väsyit koskaan! Toivottavasti, jaksaisit vielä tämänkin elämän halki liittää Perhosen siivin ja kevyin mielin ja askelin. Jossain kaukana Jossain kaukana Himalajan seudulla mielikuvitukseni kiittää. Lumihuippuisten vuorten yläpuolella paistaa kirkas aurinko. Siellä on ihmeiden raikas maa. Jumalten taivas näkyy kaikkialla. Eikä ihmiseltä puutu mitään henkisen rikkauden vallitessa. Kultainen Buddha hymyilee temppelin aukiolla. Punaiseksi maalatuissa taloissa on harjakatot. Kauas pois voisin vielä matkustaa aatoksissani Lentäisin kaukomaille, idän vuoristoon. Uneni läpi näen Unen lautturi odottaa satamassa. Valmiina hän on soutamaan meidät kauas pois täältä. Hän veisi meidät uuteen maailmaan, joka on toisen ulottuvuuden valtakunta. Siellä olisimme tyytyväisiä, kunhan rauhassa saisimme elää kaksistaan. Miltä tuntuu herätä unesta? Tiedän sen tunteen.

Kun se on jo tapahtunut minulle. Ei sotkusta ota selvää eikä siihen jaksaa jäädä nukkumaan ainaisesti. Haaveiden valtakunta voi vaihtua aaveiden maailmaksi äkkiä ja arvaamatta. Jos tekee virheen ja osaa katua sitä, ennen kuin se on jo liian myöhäistä. Uneni läpi näen jo ja ennen kuin eksynyt olen yöhön synkimpään. Ei maksa paljoa vaivaa pelastautua ennen lähtöä. Eikä jääminen menneisyyden satamaankaan pelasta. Ilahduin kovasti siitä, kun kohtasin elämäni rakkaan. Elämäni valo ja lämpö herättivät sydämeni ja sain hengittää vapaasti silloin. Sateenkaari valossa kohtaan aina ihmeitä. Ne virtaavat eteeni ja saavat sydämeni sykkimään Lukkiutunut sydämeni elpyy valon ansiosta. Toivon, että onnen lähteeni virtaa vuolaasti. Sen valo pulppuaisi iloisesti tähtisateena, Koskettaen ihoani ja hiuksiani ihanasti. Vaikka jokin peili tai ikkunalasi voi särkyä joskus, Tuhat perhosta voivat nousta siivilleen ilmaan sen ansiosta. Niiden siivet heijastuvat lasin sirpaleista. Ne muistuttavat erivärisiä valon säteitä peräisin tähtipölystä. Kauneus on sitä, että tuhon keskeltä voi kohota ilmaan kauniita kukkia. Rumuus on sitä, kun harhaudumme pitämään asioita muuna, kun omana itsenään. Mistä olemme lähtöisin? Sinivihreä meridelfiini hyppelehtii aaltojen seassa. Hohtava aurinko kimmeltää laineiden päällä. Kimaltavat vesimolekyylit muistuttavat helmiä. Ja auringon säteet näyttävät kultaisilta tiukunauhoilta. Avaruuden lakeus valkenee kirkkaana kuin supernovan tuikkiminen Yön sydän voi yhtäkkiä muistuttaa hohtavaa kristallikruunua kynttilöineen. Niiden valosta mekin olemme lähtöisin, aivan kuin alkeishiukkaset. Solumme ovat yhteen liimattu eheäksi ihoksi, joka peittoavat luut ja sisäelimet. Ihomme sisältää pigmenttejä. Ihon antama suoja on melko hauras timantin kovuuteen verrattuna. En ole koskaan odottanut apua. Olen vain vaistonnut asioita mielessäni. Olen pohtinut elämääni uudelleen ja uudelleen. Käytyäni läpi prosessin, olen saapunut seuraavanlaiseen johtopäätökseen: Elämä ei ole tarkoitettu mitään muuta varten yhtä paljon kuin se on tehty valaistumista varten. Rakkaus ja kiintymys jäävät toissijaisiksi siihen verrattuna. Kun ei oivalluksen ihanuutta voida korvata millään vähäpätöisemmällä valheella. Unelmointia Taikalampusta unelmoin Sekä siitä, että omistaisin lentävän maton. Sen päällä voisin leijua ilmassa ja pilviin asti siirtyä mutkattomasti. On ihminen aika pieni ja heiveröinen moneen muuhun olentoon verrattuna. Eikä meitä kukaan voi pelastaa kuin me itse itsemme. Unelmoin siis apuvälineistä, rahasta ja toivosta. Unelmoin terveydestä, rauhasta ja vapaudesta. Välinpitämättömyys on vapauden este. Toivon tähtien lupaavat minulle onnea. Katselen tähtitaivasta usein. Sen rajaton loisto korvaa aineelliset rikkaudet. Ainoastaan rakkautta ei voi mikään korvata. Mikään ei riitä korvaamaan sitä. Rauhan saari Rauhan saari häämöttää jossain. Toivottavasti se sijaitsee lähistöllä. Että voisin sen vielä saavuttaa eräänä päivänä. Siellä, autuus ei lopu koskaan. Vaan se jatkuu ainaisesti pilvien yläpuolellakin. Maailman avaruus levittyy silmieni nähtäville. Sen vielä tahtoisin kokea täydellisessä valossa ja ilman hämäryyden esteitä. Epäily kaivaa maata menestyksen jalkojen alta. Mutta rohkeus voittaa silti epätoivon ja turhuuden kanssa kamppailun. Ahkeruus ja hereillä olo tuovat voiton kotiin. Sympatia on enkeleiden lahja ihmiskunnalle. Se saa sydämen soimaan suloisesti ja lämpenemään kohti luottamusta. Kaunista on voida uskoa ja luottaa johonkuhun. Käden kosketus voi tuoda paljon iloa ja helpottaa oloa. Odotan auringon valkeuden paljastumista ja vapauttavaa valon kajastusta. Se on enkeleiden valoa suoraan heidän sisimmästään. Pyhää pyhimysten loistoa ei korvaa mikään epäpuhdas valheiden verkko. Eikä aamun sarastusta voida korvata iltaruskon punertavana taivaanrantana milloinkaan.